

a bilo je zastoj. Kar v dež. zboru leze in gre liberalno-nemško, prime se predloga, ki meri na to, naj pride g. minister na tožnjo klop, pred drž. sodišče. Ali iz tega ne bode nič, kajti že ces. namestnik, baron Kübeck, jim je rekel, da ne spada ta stvar čisto nič v področje c. kr. drž. sodišča. O tej seji štaj. dež. zbora govorimo še sicer na tanko, kedar dobimo nje zapisnik v roke. — Škofu P. Funderju prireja se v Celovcu spomenik in ima priprave za-nj posebni odbor v rokah. Stvar bi že bila prav, toda tem možem ne hodi toliko za čast ranjega škofa, kolikor za nemško strankarstvo. — Koroški dež. predsednik je prav žive krvi, kajti rado mu zdrkne kaj z jezika, kar druge zbode. Tako je rekel v zadnji seji dež. zbora, da posilna delavnica v Ljubljani „ni kaj prida za kor. potepuhe, ker bojda preveč sloveni“. Se vé, da je ta „beseda“ zbudila Kranjce. — V Ljubljani so vse šole zaprli zavoljo osepnic. Tudi sejma nekaj časa ne bode v Ljubljani. — Dež. zbor se je živo potegnil za gimnazijo v Kranju. Vsi slov. poslanci so za to, da se ne odpravi, nemški pa narobe. — V dež. zboru v Gorici so premenili § 2 šolske postave, v novih paragrafih se pové na tanko, od kod naj dobiva krajni šolski svet denarja, kar mu ga je treba. Umeva se po sebi, da — iz davkov. „Slov. jez“, politično društvo v Brdih obnaša se dobro ter spominja po gostem vlado ali pa rodoljube na napake, naj jih odpravi, kdor jih more. — Odvetniki v Trstu so vsi po koncu. Kaj pa je? Dr. Dukič je govoril pri c. kr. dež. sodišču hrvaški, ne italijanski. To je v resnici velika hudobija! Tudi v dež. zboru v Trstu je prišlo vprašanje v razpravo, v katerem jeziku naj se dolg vpiše v zemljiške knjige. Sklenili so novo postavo in po tej bi se to naj godilo le italijanski. Slov. posl. Nabergoj in Nadlišek sta nasprotovala ali to se vé, da nista ničesar dosegla. — Isterski dež. odbor ni bil vzprejel prošnje hrv. občine Vrbenik, češ, da velja za-nj le italijanščina. Občina pa se je pritožila pri drž. sodišču in tu se je razsodilo, da je storil dež. odbor — krivo. Ta razsodba služi še kedaj našim slov. občinam. — Grof Apponyi poprijema od časa do časa ministra Tisza in njegovo vlado precej trdo, zadnji čas pa še posebej gledé stroškov ter misli, da jih drž. zbor dovoljuje Tiszi preveč in brez prave potrebe. Mož ima brž prav!

Vunanje države. Pri sv. Očetu je bila te dni deputacija katolikov iz Amerike, iz „Zedinjenih držav“. Deputaciji na čelu je bil kardinal Gibbons, nadškof v Baltimore. — V Florenciji je prišel francoski konsul — brž ko ne jud — s tamošnjo sodnijo navskriž in kar h krati je zagnal krik, da je v tem razžaljenje za francosko republiko. Človek pa bi mislil, da za to razžaljenje že ni take sile! —

Portugalski kralj je zbolel a bolezen ni nevarna, ako je zdravnikom verjeti. — Francoski vladi, to je sedanjim ministrom že „prede“ ter ne bode čudo, če pade vlada, ki nima nikjer prav zaupanja. Pri Wilsonu, zetu prejšnjega predsednika, bila je sodnijska preiskava, mož je izročil sam kacic 200.000 pisem sodniku v roke, se vé, da ne nevarnih. Le-te je lahko spravil v kraj, saj je imel za to 3 mesece časa. — Francoska zbornica ni pritrdila, da se vzviša davek na pivo, pač pa na žganje. — Na meji med Francijo in Nemčijo je nov dogodek — za vojsko. Nemški carinski uradnik je vzel francoskemu lovcu puško ter ga je še po vrhu vrgel na tla. To je pač surovo dejanje a za to ni, da se začne že vojska. — Nemški cesar je dal dvema škofoma, poznanskemu nadškofu in šlezijškemu knezoškofu visoko odlikovanje. Političnega pomena pa menimo, da ni v njem. — Bismarck tirja od drž. zbora denarja „za vojne stvari“, koliko pa da ga terjaja, to ostane — na njegovo voljo — tajno. — Ruski car je pisal do poveljnika v Moskvi, češ, da še ima upanje, da ostane vse pri starem, vsaj tri leta. Ljudje pa nimajo nič kaj vere v to pismo. Menda bode to že prav, kajti prihaja še vedno novih vojaških čet na meje Nemčije in Avstrije. To kaže vse drugo, le tega ne, da je Rusija za mir. — Ob meji Rumunije so necega hlapca prijeli ter ga natepli in velik krik je zato v Rusiji, češ, da si ruski ljudje niso več varni življenja. Sirote! Čemu pa gredó tujim ljudem na pot? — Bolgarski knez potuje sedaj po svoji deželi. Njegova mati ga spremlja. Kar pa se izvé o tem njegovem potovanju, ni posebno veselo za kneza. Ljudje, posebno pa še vojaštvo ne kaže jima posebne ljubezni. To je vredno obžaljevanja, ali kaj čemo, ako je tako v resnici? — Turčija ne more plačati dolga Rusiji ter se izgovarja s tem, da je v večih krajih lakota. Ona mora tedaj za te ljudi skrbeti, ki so v stiski. To je že resnica, ali težko, če vzprejme Rusija ta izgovor za dobro. — V Abesiniji se bojda že tepó Italijani in Abesinjci in če gre kaj vere poročilom iz Italije, godi se Italijanom dobro. Italijani pa nam naj ne vzmó za zlo, če mi nimamo trdne vere v njih zmage!

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dalje.)

Spomenik sv. mučenika Janeza Nepomučana stoji na desni strani velicega altarja, ki je sv. mučeniku Vidu posvečen. Spomenik obstoja iz srebrne rakve, katero nosijo štirje veliki angelji, poleg katerih štirje manjši angelji svetijo. Rakva hrani ostanke sv. Janeza, zlasti

njegov jezik, ki je kakor jezik kakega živega človeka; če ga z iglo raniš, kri iz njega pogleda.

Zglavje rakve sloni na altarju, in nožje rakve na drugem altarju. Na tistem altarju, na katerem počiva znožje rakve, sem imel jaz čast meševati. Ko bi bili rakvo takrat odkrili, bi tedaj jaz svetniku v lice gledal. Na altarji pri zglavji je moj gospod tovariš daroval sv. mešo. Toda ne mislite, da so to veliki altarji, ampak altarčki so, ki so samo zbog svete teže, katero nosijo, znameniti.

Spomenik sv. Janeza je iz čistega srebra in tehta prě 36 centov. Spomenik je lep in drag; naj vam bo, to je res, pa meni ni dopadel, je celo nekako užalil moje srce. Zakaj pa? Vam že povem, pa ne da bi hotel komu svoje misli vsiljati, Bog ne daj; vsak naj ima svoje nazore, zato pa mi pustite tudi moje.

Kedar vidim kamenit spomenik na grobu, si šestokrat mislim: Ubogi človek! Šest solnjev visoko so zemlje na tebe nametali, zdaj pa so še kamen na tvoje prsi zvalili, tako veliki, da ga je deset mož komaj valjalo. In mrzel kamen jako slabo znači ljubezen; in spomenike vendar stavi, ali bi vsaj mogla staviti le ljubezen. Ravno tako nepripraven je po moji sodbi tudi toti srebrni spomenik. O kako vendar teži truplo sv. Janeza, kakor bi mu prav železno srajco oblekli. Saj osoda sv. trupla ni, da bi ga srebrna teža na zemljo vlekla, ampak svetniki, ki so druge podučevali. — in sv. Janez je bil sloviti pridigar in spovednik, — „bodo sijali, kakor svetle zvezde na nebu.“

Ko bi spomenike iz ognja ali iz luči mogli napraviti, tisti bi mi bili po volji. Ogenj plapolala proti nebesom, kamor so svetniki mislili in hrepneli vse svoje žive dni.

Edini križ ali razpelo mi je na grobu po godu. Križ namreč pomeni križi-boži čez vse posvetno, in razpelo nam oznanjuje veseli glas: „Kedar bom povišan (na križi), bom vse na se potegnil.“

Vi bi tudi radi vedeli, zakaj sem na grobu sv. Janeza molil? Zakaj? Toliko namenov sem imel, da bi ne mogel več vseh naštetih; katerih pa se še spominjam, mi pa ravno tudi ni treba na glas oznanjati; saj veste, da jezičnost ni kaj prida, molčljivost, to je lepa reč, ki je Janeza storila sv. mučenika. (Dalje prih.)

Smešnica 4. Sodnik: „Vi, Sušnik, tedaj pravite, da vam je Pušnik ukradel sekiro? „Sušnik: „Ne, žlahtni gospod, ne, jaz ne pravim, da mi jo je ukradel, ampak pravim le, da bi jaz bil sekiro našel, ko bi mi je Pušnik ne bil pomagal iskati.“

Razne stvari.

(Zahvala.) Mil. knezoškofu, Nj. ekselenciji Jakobu Maksimiljanu za velikodušni dar 100 gld. in pristop k društvu za pozidanje nove župnijske cerkve v Čadramu zahvaljuje se preponižno društveni odbor.

(„Narodni dom.“) Gospod Tomaž Mikl, trgovec in posestnik pri sv. Marjeti niže Ptuja, blagovolil je podariti Narodni čitalnici v Ptuju v korist „Narodnega doma“ svoj delež v znesku 50 gld. Za ta dar izreka mu podpisani odbor iskreno zahvalo. Odbor.

(Bralno društvo.) Bralno društvo v Ribnici na Pohorju priredi dne 5. februvarija v hiši g. Fuchshoferja svoj redni zbor in veselico z naslednjim vsprejdom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Slavnostni govor o 40letnici Njih Veličanstva cesarja Fr. Jož. in 50letnici papeževej, v zvezi z deklamacijo in petjem. 3. Igra „Županova Micika“ in 4. Volitev odbora in veselica. Vstopnina za osebo 30 kr. Začetek ob 4. uri popoldne. Odbor.

(Obč. zbor.) Posojilnica v Pišecah ima v g. Anton Vrstovšek a posloplju, dne 5. februvarija 1888 popoldne ob 3. svoj štrtoletni občni zbor. Dnevni red: 1. Volitev načelstva. 2. Volitev pregledalca računov in njegovega namestnika. 3. Razni predlogi. Posojilnica v Pišecah ima v letu 1887 dohodkov 6190 gld. 20 kr., stroškov pa 5984 gld. 24 kr., torej prometa 12174 fl. 44 kr. Odbor.

(Vabilo) k občnemu zboru čitalnice Mozirske v dan 26. januarija 1888 v 5. uri zvečer v čitalničnih prostorih pri g. Vrankoviču. Dnevni red: 1. Poročilo odborovo. 2. Račun od leta 1887. 3. Volitev novega odbora in 4. Nasveti in predlogi.

(Premeščenje.) Č. g. Nik. Zitz, c. kr. vojaški župnik v Gradcu, gre na Dunaj na enako službo, v Gradec pa pride č. g. A. Lešak, doslej c. kr. vojaški župnik v Inomostu.

(Slov. slovstvo.) V Ljubljani izšla je 1. številka „Dom in Svet“, v lični obliki velike osmerke, iz „kat. tiskarne“, iz „Narodne tiskarne“ pa „Slovanski svet“ v veliki čvrtorki in 30. snopič „Štritarjevih zbranih spisov“ iz Kleinmayerove in Bambergove tiskarne.

(Požarno društvo.) V Račah imajo požarno društvo in to je, kar nas veseli še posebej, vse v rokah poštenih, slov. mož.

(Hranilnica.) Gospôdo v Mariborski hranilnici obhaja menda strah sklepa, da ne vzprejme prošenj, ako je v njih kaka beseda slovenska, zato pa upije, kakor otrok, kedar ga je strah, po „M. Z.“ v širi svet, da ne pozna strahú ter ostane pri svojem sklepu. Nikar toliko upitja, gospôda, saj se poznamo!

(Lesna zadruga.) Društvo lesnih trgovcev v Mariboru je imelo v nedeljo dne 22.